

башията е излѣзълъ да ги търси. Кондю тръгна да отиде на лозиего. Като приближи, К. Кючюковъ, който бѣше на караулъ, отправи пушката си да го замѣри; но като чулъ че Кондю изговорилъ по български на Тодора Ивановъ, отдръпналъ пушката си. Т. Ивановъ разказа проведеното извѣстие на хъшветѣ които бѣха скрити въ гжсталакътъ. Вечерята тѣ отидаха на Аблановската кория при другаритѣ си, но по причина на вѣтарѣтъ, неможаха да извѣстятъ знакътъ си, и като неможаха да се съберѣтъ, отидаха на кашлата на Атанасъ дели-Славовъ комуто казаха, че ако дойдатъ другаритѣ имъ тукъ да мѣсятъ хлѣбъ и да се помайватъ тѣдѣва, а тѣ ще отидатъ да взематъ оставената чанта съ патрони до Неновото лозие скрита на едно дърво. Като пристигнаха на лозиего взеха чантата и на другийтъ день прѣстояха въ нея околностъ до надвечеръ. Билюкъ-башиитѣ бѣ обиколили всичкитѣ кошли изъ околото Сливенъ. Турското правителство избра поменатийтъ билюкъ-башия да прѣслѣдва хъшветѣ, защото той бѣше старъ хайдутинъ и знаеше всичкитѣ хайдунски скривалища и тайни пѣтеки по балканѣтъ. Той, слѣдъ като обиходи всичкитѣ кашли и добръ распита за хъшветѣ, въ Четвъртакъ вечеръ (22-ий Априлий) срѣщо Гергьовъ-денъ, заварди пѣтеката, която води отъ *Кара-кютюкъ* за *Колешница*, надъ мѣстото нарѣчено, *Хаманъ-суя*. Часѣтъ бѣ по турски дванайсетъ и половина. Въиводата потѣглява вечерята за дели-Минковата кашла; но прѣдизвѣстени за излизанието на билюкъ-башиитѣ, тѣ се запѣтиха по пѣтеката, която слаза за *Колешница*, за да отидатъ въ Аблановската кория. Като се наваляха изъ пѣтеката, тѣ се съзрѣха отъ билюкъ-башиитѣ. Най-напрѣдъ вървеше Георги Шопртъ, защото познаваше пѣтищата; слѣдъ него въиводата и послѣ другитѣ